

Sygn. akt IV U 513/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2016r. w S.

odwołania Ł. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie Ł. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 513/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 marca 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej odmówił Ł. J. prawa do renty socjalnej, wskazując iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 lutego 2015 r. stwierdziła, że wymieniony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Ł. J. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że w 13-tym roku życia zdiagnozowano u niego epilepsję, nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia z uwagi na powtarzające się napady epileptyczne, oraz (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w orzeczeniu z dnia 10.04.2014 r. zaliczył go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 lutego 2015 r., która w wyniku badania lekarskiego nie stwierdziła u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Ł. J. urodzony dnia (...), dnia 12 grudnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę socjalną (wniosek k.1-2 akt organu rentowego).

Ł. J. został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 16 stycznia 2015 r. stwierdził, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia z 16.01.2015 r. k.6 akt rentowych).

Na skutek wniesienia przez wnioskodawcę sprzeciwu od orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 16.01.2015 r. wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 lutego 2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 20.02.2015 r. k.11 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zaskarżoną decyzją z 2 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Ł. J. prawa do renty socjalnej (decyzja z 02.03.2015 r. k. 12 akt organu rentowego).

Zespół biegłych: kardiologa, neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u Ł. J. padaczkę, zaburzenia rytmu serca w wywiadzie, przebyty uraz lewego barku, bez ograniczenia ruchomości i sprawności lewej kończyny górnej, nieomogę bólową lewego kolana bez ograniczenia ruchomości i bez upośledzenia wydolności chodu. Biegli po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej i zbadaniu ubezpieczonego stwierdzili, że obecny stopień zaawansowania rozpoznanych u Ł. J. chorób nie daje podstaw do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy. Lekarz neurolog wskazał, że w związku z rozpoznana u ubezpieczonego padaczką przyjmuje on lek D. C. 2x500 mg, zapis EEG wskazuje na obecność miernie nasilonych sporadycznie pojawiających się zmian napadowych zlokalizowanych w okolicy centralno-skroniowo-potylicznej obustronnie, badanie KT głowy nie wykazało zmian. Ze względu na charakter powyższej choroby Ł. J. nie może pracować przy maszynach, na wysokości, w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia napadu, jednakże przebieg choroby, jej stopień zaawansowania nie dają podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. Również podawane w wywiadzie zaburzenia rytmu serca nie powodują niezdolności do pracy. Lekarz ortopeda stwierdził natomiast, iż ubezpieczony porusza się sprawnie, bez żadnego zaopatrzenia ortopedycznego, sprawność kończyn górnych i dolnych jest dobra i wobec powyższego stan narządu ruchu nie powoduje u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy. Biegli analizując również całościowo stan zdrowia ubezpieczonego stwierdzili, iż brak jest podstaw do orzeczenia u niego całkowitej niezdolności do pracy i wskazali, iż w ich ocenie ubezpieczony może wykonywać pracę zgodnie ze swoimi kwalifikacjami z zachowaniem środków ostrożności wskazanych przez lekarza neurologa (opinia k. 10).

Ł. J. ma wyższe wykształcenie, studiował stacjonarnie na Akademii (...) pedagogikę z plastyką i edukacją i w 2010 r. uzyskał tytuł licencjata (k.5 akt rentowych), był laureatem IV stopnia 2 edycji konkursu O. (k.4 akt rentowych), studiował również anglistykę (k.24 a.s.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.) prawo do renty socjalnej przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18- go. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 -go. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Jak wynika zatem z brzmienia cytowanego przepisu warunkiem nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia jest istnienie całkowitej niezdolności do pracy spowodowane naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed upływem okresów wymienionych w pkt 1-3.

Całkowita niezdolność do pracy może powstać po upływie okresów wskazanych w powyższym przepisie (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 4/06, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 334, czy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., I UK 346/08, LEX nr 515411) ale dla nabycia prawa do renty socjalnej istotne jest, by przyczyna naruszenia sprawności organizmu osoby ubezpieczonej (powodująca całkowitą niezdolność do pracy) powstała nie później niż w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy. Pojęcia "całkowita niezdolność do pracy" i "naruszenie sprawności organizmu" nie są tożsame (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., I UK 240/10).

Kwestią sporną w stanie faktycznym niniejszej sprawy pozostawało spełnienie przez wnioskodawczynię warunku dotyczącego istnienia całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.). Przepis ten mający zastosowanie z mocy art. 5 ustawy o rencie socjalnej stanowi, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Sąd dokonał ustalenia powyższej okoliczności dopuszczając dowód z opinii biegłych neurologa, ortopedy i kardiologa, bowiem ustalenie przesłanki całkowitej niezdolności do pracy wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., co oznaczało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii w/w biegłych dysponujących specjalistyczną wiedzą odpowiednią dla dokonania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie, po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy stwierdzili, że obecny stopień zaawansowania chorób rozpoznanych u wnioskodawcy nie powoduje jego całkowitej niezdolności do pracy. Biegli wskazali, iż ubezpieczony może wykonywać pracę zawodową zgodnie ze swoimi kwalifikacjami (wykształcenie wyższe – pedagog, anglista), z zachowaniem środków ostrożności w związku z rozpoznaną padaczką. Biegli podnieśli również, iż padaczka stanowi przeciwwskazanie do pracy przy maszynach, na wysokości, w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia napadu. Z uwagi na to, że ubezpieczony ma wyższe wykształcenie (pedagog, anglista) to, w jego przypadku praca przy maszynach, czy na wysokości nie odpowiada jego kwalifikacjom. Ponadto należy również wskazać, że z zaświadczenia o stanie zdrowia ubezpieczonego wystawionego przez lekarza prowadzącego wynika, że napady padaczkowe zdarzają się sporadycznie, około raz w miesiącu (k. 22 dokumentacji lekarskiej), natomiast z zaświadczenia tego samego lekarza z dnia 27.07.2010 r. wynika, że napady występują kilka razy w roku (k.1 dokumentacji lekarskiej do wniosku o rentę socjalną z dnia 28.07.2010 r.). Powyższe wskazuje na to, że napady występują stosunkowo rzadko. Z powyższej opinii biegłych wynika, że ubezpieczony z powodu epilepsji nie utracił zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy (opinia biegłych k. 10), co powoduje że nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii lekarza medycyny pracy z uwagi na to, że przeprowadzenie tego dowodu nic istotnego nie wniosłoby do niniejszej sprawy mając na uwadze treść tezy dowodowej wskazanej przez ubezpieczonego (k.13). Ponadto typy prac przy których przeciwwskazaniem jest padaczka zostały już wyszczególnione przez lekarza neurologa. Ponadto opinia biegłych lekarzy specjalistów z dziedzin odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego zawiera rzeczowe wnioski dotyczące zdolności ubezpieczonego do wykonywania pracy i stanowisko biegłych co do braku całkowitej niezdolności do pracy u ubezpieczonego jest należycie uzasadnione.

Sąd uznał powyższą opinię zespołu biegłych: neurologa, ortopedy i kardiologa za wiarygodną jak również wnioski w niej zawarte. Biegli sporządzili przedmiotową opinię rzetelnie, po zapoznaniu się z dokumentacją dotychczas zgromadzoną oraz po przeprowadzeniu samodzielnego badania. Wnioski biegłych są spójne, logiczne i znajdują oparcie w dokumentacji medycznej.

Podsumowując u ubezpieczonego nie stwierdza się całkowitej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.